

ملانوپتزی خودبخودی حجیم و تشکیل حفره ریوی در یک کارگر معدن: گزارش موردنی

چکیده

حدود ۱/۳ بیماران مبتلا به پنوموکونیوز (pneumoconiosis) دچار فیبروز پیشروندۀ ریه می‌گردند. در موارد نادر این توده‌ها بطور خودبخود و بر اثر ایسکمی دچار نکروز و پارگی می‌شوند. در این گفتار بشرح بیماری پرداخته می‌شود که مبتلا به پنوموکونیوز کارگران معدن زغال سنگ و فیبروز پیشروندۀ ریه بود و با تشدید علائم در سرویس ریه بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) بستری شد. در روز سوم بستری علی‌رغم بھبود حال عمومی بیمار و کاهش شکایات، وی بطور ناگهانی و خودبخود دچار دفع خلط حجیم و سیاهرنگ شد (حالی که به آن ملانوپتزی گفته می‌شود). در عکس ریه انجام شده بجای یکی از توده‌هایی که در عکس ریه زمان پذیرش بیمار در ریه راست وی وجود داشت حفره‌ای جدید پدیدار شده بود. بررسی لازم جهت رد سایر علل ایجاد حفره در توده‌های ناشی از فیبروز پیشروندۀ ریه انجام شد ولی نکته خاصی پیدا نشد؛ لذا جهت بیمار تشخیص ملانوپتزی حجیم خودبخودی (Spontaneous Massive Melanoptysis) مطرح شد.

دکتر امین احتشامی افشار I

*دکتر محمد مهدی زحمتکش II

دکتر صهبا چهرئی III

علی چهرئی IV

کلید واژه‌ها: ۱- ملانوپتزی حجیم ۲- پنوموکونیوز ۳- کارگر معدن زغال سنگ

معرفی بیمار

مورد معرفی مردی ۶۴ ساله، سیگاری و مبتلا به پنوموکونیوز عارضه‌دار (PMF;Progressive Massive Fibrosis) بود. وی بعلت تشدید علائم ریوی مراجعه و در بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) بستری شد. بیمار بمدت ۲۵ سال در معادن زغال سنگ مشغول بکار بود ولی از سن ۵۴ سالگی یعنی از ۱۰ سال پیش کار در معدن را ترک نموده بود و طی این مدت هیچ‌گونه تماس با سایر مواردی که جهت ابتلا به بیماری‌های ریوی عامل خطرساز محسوب می‌شوند نداشت. وی بمدت ۲۵ سال روزانه ۲۰ عدد سیگار می‌کشید. از حدود ۶ سال پیش بیمار

مقدمه

یکی از عوارض پنوموکونیوز کارگران معدن زغال سنگ فیبروز حجیم ریه می‌باشد (Pulmonary massive fibrosis) که باعث ایجاد توده‌های متعدد ریوی می‌شود^(۱). این توده‌ها بدلاًیل مختلف از جمله عفونت مایکروبکتریوم توبرکلوز، عفونتهای بیهوایی و نئوپلاسم حفره‌دار می‌شوند^(۲). همچنین گاهی علت حفره‌دار شدن، ایسکمی و نکروز ناشی از آن می‌باشد^{(۳) و (۴)}.

بدنبال نکروز ایسکمیک، محتويات توده بصورت خلط سیاهرنگی توسط بیمار دفع می‌شود که به آن ملانوپتزی گفته می‌شود^(۳).

(I) دانشیار و فوق تخصص بیماریهای ریه، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

(II) استادیار و فوق تخصص بیماریهای ریه، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسؤول).

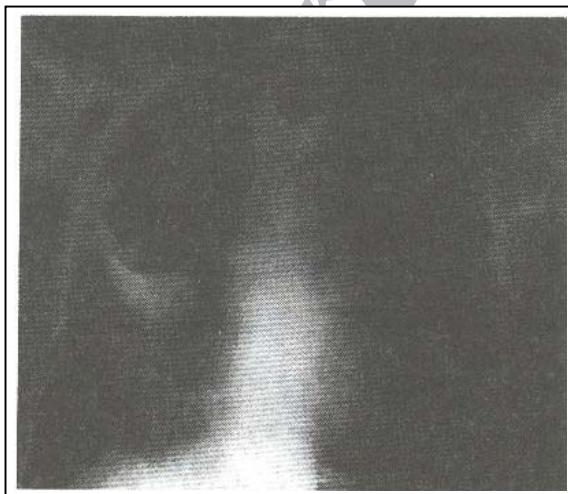
(III) متخصص بیماریهای عفونی

(IV) کارورز، عضو کمیته پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

تنگی نفس، تشدید ویزینگ و سیانوز بود که با اقدامات درمانی این علائم برطرف گردید. از بیمار گرافی قفسه سینه بعمل آمد و همانطور که در تصویر شماره ۲ نشان داده شده است در ندول بزرگ ریه راست بیمار در مقایسه با گرافی قبل از ملانوپتزی (تصویر شماره ۱) حفره بزرگی تشکیل گردیده بود. از بیمار برونوکسکوپی بعمل آمد و ترشحات سیاهرنگ در راههای هوائی وی ملاحظه گردید. جهت رد سایر علل تشکیل حفره در ندول PMF، نمونه ترشحات بیمار از نظر BK، سیتولوژی و عفونتهای قارچی بررسی شد که جواب همه موارد منفی بود، لذا جهت بیمار تشخیص ملانوپتزی حجیم خودبخودی مطرح شد.

تصویر شماره ۱- عکس قفسه سینه قبل از ملانوپتزی

تصویر شماره ۲- عکس قفسه سینه پس از تشکیل حفره

دچار تنگی نفس کوششی گردید و از ۲ سال پیش تنگی نفس بیمار افزایش یافت. وی بخصوص در فصول سرد سال بدنبال عفونت ویروسی دچار تشدید علائم می‌گردید. بیمار سابقه خلط خونی، کاهش وزن و بی‌اشتهای را ذکر نمی‌نمود. نیز سابقه دیابت، فشارخون و مشکل قلبی نداشت و تاکنون در بیمارستان بستری نشده بود. در هنگام مراجعه، بیمار از تنگی نفس، سرفه و خلط شکایت داشت. علائم حیاتی در هنگام مراجعه بشرح زیر بود: $T=37^{\circ}\text{C}$, RR=۲۸/min, BP=۱۳۰/۸۰ mmHg, PR=۱۱۰/min دچار سیانوز مرکزی بود و JVP برجسته داشت. سمع قلب نشانده‌نده تاکی‌کاردی همراه با P2 بلند (بدون سوفل) بود. در سمع ریه‌ها رال خشک در سرتاسر هر دو ریه شنیده می‌شد. بقیه معاینات طبیعی بود. در CXR انجام شده بجز کدورتهای خشن رتیکولوندولر، ندولهای ریوی بزرگ در نواحی فوقانی هر دو ریه وجود داشت. ندولها دارای حدود مشخص و بدون سطح مایع و هوا بودند.

آزمایش گازهای خون شریانی (ABG) بیمار بقرار زیر بود: $\text{PCO}_2=50\text{ mmHg}$, $\text{PO}_2=58\text{ mmHg}$, $\text{O}_2\text{sat}=88\%$, $\text{PH}=7.32$ و $\text{HCO}_3=29\text{ meq/L}$. هماتوکریت بیمار ۶٪ و شمارش WBC ها $12500/\text{mm}^3$ و نوتوفیل ۸۵٪ لغوطی و ۳٪ مونوسیت بود. تستهای بیوشیمیایی بیمار نرمال بود. تست اسپیرومتری انسداد نسبتاً شدید مجرای هوائی را نشان داد ($\text{FEV}_1=35\%$, $\text{FVC}=50\%$). از نمونه خلط بیمار اسمیر تهیه شد که دیپلوكوک گرم مثبت و تعداد کمی باسیل گرم منفی مشاهده شد. در کشت خلط استرپتوکوک پنومونیه رشد کرد. سیتولوژی خلط از نظر سلول بدخیم منفی بود. بررسی خلط از نظر BK نیز منفی بود. بیمار تحت درمان با اکسیژن، برونوکدیلاتور استنشاقی، سفتی زوکسیم و آمینوفیلین و ریدی قرار گرفت. سه روز پس از دریافت داروهای فوق حال عمومی وی رو به بهبود نهاده و تنگی نفس بیمار نیز کاهش یافته بود ولی بیمار بطور ناگهانی دچار سرفه شدید و دفع خلط سیاهرنگ (حدود ۴۰۰-۳۰۰ cc) شد. دفع خلط حجیم بوسیله بیمار همراه با

در بیمار اخیر نیز ضایعات دو طرفه بود و تشکیل حفره و به دنبال آن ملانوپتزی در ضایعه موجود در سگمان خلفی لوب فوکانی اتفاق افتاد. حفره دار شدن توده های ناشی از PMF همچنین می تواند بعلت توبرکلوز، عفونتهای بیهوایی، عفونتهای قارچی، سندروم کاپلان و یا نئوپلاسم باشد.^(۳)

بنابراین در برخورد با چنین مواردی حتماً باید ضایعات فوق بررسی و رد شوند. در بیمار مذکور نیز تمام این بررسیها انجام شد. همچنین اسمیر و کشت خلط از نظر BK و عوامل قارچی منفی بود. PPD جهت بیمار انجام شد که نتیجه آن ۸mm بود. سیتولوژی خلط نیز از نظر سلول بدخیم منفی بود.

انجام برونوکسکوپی برای رد سایر تشخیص های افتراقی و نیز جهت تایید تشخیص ملانوپتزی ضروری است^{(۴) و (۵)}. در جریان ملانوپتزی راههای هوایی پر از مواد سیاهرنگ می شوند که دیدن آن در حین برونوکسکوپی تشخیص را تایید می کند. CXR تشکیل پیشرونده حفره را نشان می دهد. چنانچه در تصاویر شماره ۱ و ۲ نشان داده شده است در این بیمار یک توده در سگمان خلفی لوب فوکانی مشاهده می گردد که پس از سرفه و دفع خلط سیاهرنگ حفره دار گردید. در موارد شدید بیمار ممکن است دچار نارسائی تنفسی و حتی مرگ شود.^(۶).

در بیمار مورد نظر، بجز تشدید موقتی تنگی نفس و سیانوز که گذرا بود مشکل دیگری بوجود نیامد.

منابع

- 1- Morgan WKC., Respiratory disease in coal miners. JAMA 1975, 231: 1347-48.
- 2- Fraser RS., Pare JAP, fraser RG., Synopsis of diseases of the chest. Philadelphia, PA, WB Saunders, 1994, PP: 791.
- 3- Haro M., Nunez A., Gonzalez L., et al., Black sputum and progressive cavity lung lesion in a coal miner. Chest 1997, 111: 868-9.
- 4- Mosquera GA., Massive melanoptysis a serious unrecogized complication of coal worker's pneumoconiosis. Eur Respir J 1988, 1: 766-8.

بحث

در حدود ۱/۳ بیماران مبتلا به پنوموکونیوز بسمت (Pulmonary massive fibrosis) PMF شامل مناطقی از فیبروز نامنظم همراه با رسوب پیگمان، بافت نکروزه، کریستالهای کلسترول و سلولهای التهابی می باشد^(۲). معمولاً بیماران مبتلا به PMF خلط زیادی ندارند مگر اینکه بیمار سیگاری باشد و یا در برونشیولهای گشاد شده و تغییر شکل داده عفونتی اتفاق بیفتد.^(۳)

یکی دیگر از علایی که باعث می شود در جریان این بیماری، بیمار خلط داشته باشد پاره شدن توده ناشی از PMF و راه یافتن محتویات آن به راههای هوایی و تشکیل حفره می باشد، وضعیتی که به آن ملانوپتزی (melanoptysis) می گویند.^(۲)

پاره شدن جداره توده، تشکیل حفره و ایجاد ملانوپتزی معمولاً ناشی از نکروز ایسکمیک توده یا عفونی شدن آن بواسیله مایکروبکتریها و یا باکتریهای بیهوایی است^{(۳) و (۴)}. انجام پرفیوژن اسکن در بیماران مبتلا به PMF و حفره مشاهده مناطق بدون پرفیوژن از این نظریه که علت حفره دار شدن توده های PMF ایسکمی می باشد حمایت می کند.^(۵)

خلط سیاهرنگ از ترشحات موکوسی، مقادیر قابل توجهی Coal dust، کریستالهای کلسترول و مقدار کمی خون تشکیل شده است^{(۳) و (۶)}. میزان خلط سیاهرنگی که بیمار دفع می کند معمولاً کم است^(۷). در بیمار مورد بحث این مقدار حدود ۴۰۰-۴۰۰CC بود.

مانوپتزی یکی از عوارض شناخته شده ولی غیر معمول coal worker's pneumoconiosis است^(۴). همچنین این عارضه می تواند ناشی از ارتشاح منتشر ملانوما در ریه همراه با رسوب پیگمانها در ماکروفازهای سلولهای اپیتلیال برونشیها باشد.^(۸)

ضایعات PMF معمولاً دو طرفه هستند و اکثرآ در سگمان خلفی لوب فوکانی و سگمان فوکانی لوب تحتانی مشاهده می شوند^(۲).

- 5- Scaton A., Lapp NL., Chang CEJ., Lung perfusion scanning in coal worker's pneumoconiosis. Am. Rev. Respir. Dis. 1971, 103: 338-49.
- 6- Leroy N, Parker JT., Coal worker's pneumoconiosis. Clin. Chest med. 1992, 13: 243-52.
- 7- Mena MJ., Rodriguez-Nieto MG., Gomes M., Melanoptysis as a complication of fibroptic bronchoscopy. Eur. Respir. J. 1998, PP: 12: 993-5.
- 8- Eide J., Pathogenesis of generalized melanosis with melanuria and melanoptysis secondary to malignant melanoma. Histopathology 19981, 5: 285-94.

Archive of SID